

† Χρυσοστόμου Ἱ. Παπαδάκη
Ἀρχιμανδρίτου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου

ΚΡΗΤΙΚΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ

ἤγουν

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ΕΙΣ ΑΓΙΟΥΣ, ΣΕΠΤΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ
ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΤΟΜΟΣ Α'

ΙΕΡΑ ΜΕΓΙΣΤΗ ΜΟΝΗ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ

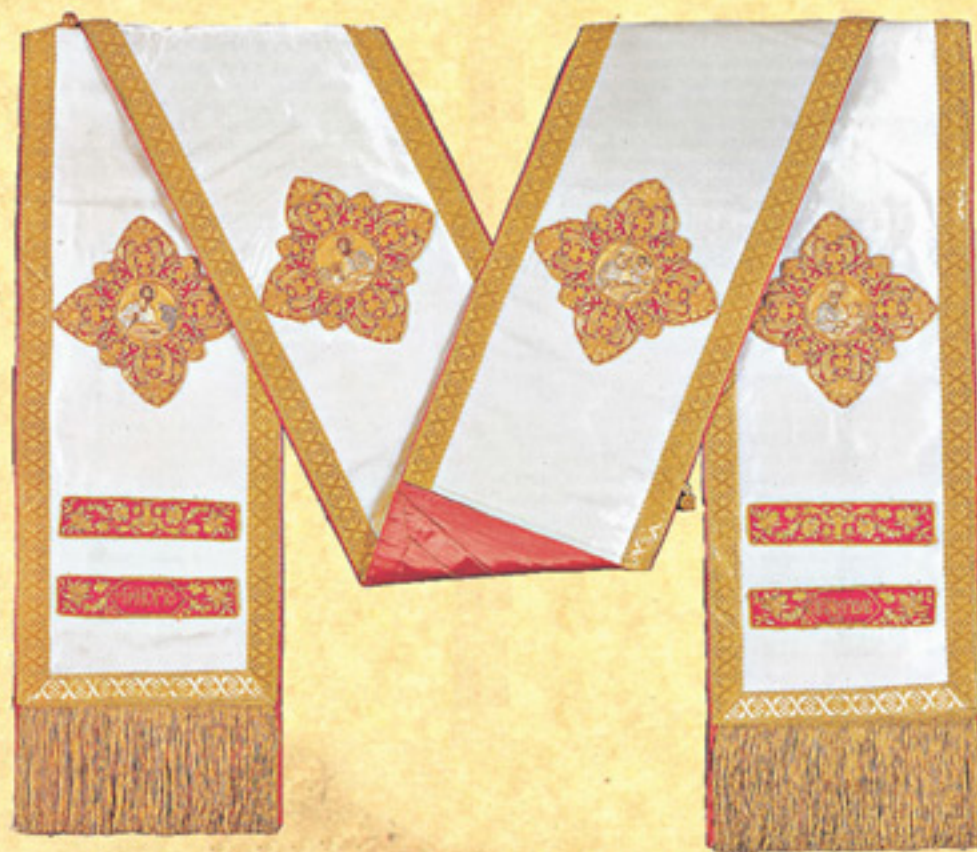
Ἡ Σύναξις Πάντων τῶν ἐν Κρήτῃ διαλαμπάντων Ἀγίων.
 Φορητὴ Εἰκόνα Ἱ. Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Μεγάλῃς Παναγίας Νεαπόλεως Κρήτης.
 Χεὶρ Γεωργίου Χειρακάκη, 2000.

Οἱ Παρακλητικοὶ Κανόνες
τῆς παρούσης ἐκδόσεως
ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς
Ἐπαρχιακῆς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης
διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 9
τῆς 17ης Ὀκτωβρίου 2011
σεπτῆς Ἀποφάσεως Αὐτῆς.

Πρόλογος τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱ.Μ. Μονῆς Βατοπαιδίου, Ἀρχιμανδρίτου κ. ΕΦΡΑΙΜ

Μὲ πολλὴν χαρὰ προλογίζουμε καὶ προβαίνουμε στὴν ἔκδοση τοῦ μνημειώδους τρίτομου ἔργου τοῦ ἀγαπητοῦ μας πνευματικοῦ ἀδελφοῦ Ἀρχιμανδρίτου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, π. Χρυσοστόμου Παπαδάκη μὲ τὸν τίτλο «Κρητικὴ Παρακλητικὴ», τὸ ὁποῖο θὰ ἀποβεῖ πολὺ χρήσιμο βοήθημα στὴ θεία Λατρεία.

Γιὰ τὸ ἔργο αὐτὸ ὁ π. Χρυσόστομος δὲν ὑπολόγισε κόπους καὶ θυσίες. Συνέλεξε ὅλους τοὺς Παρακλητικοὺς Κανόνες τῶν Κρητῶν Ἀγίων, ὅπως ἐπίσης τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων, τῶν Θαυματουργῶν Εἰκόνων τῆς Κρήτης, ὥστε νὰ ἐκδοθοῦν σὲ τρεῖς καλαίσθητους τόμους πρὸς λατρευτικὴ χρήση ἢ καὶ προσωπικὴ ἀνάγνωση ἀπὸ τοὺς εὐλαβεῖς πιστούς.

Οἱ Παρακλητικοὶ Κανόνες ἐκφράζουν μὲ ἔντονο τρόπο τὴν προσευχή, τὴν αἵτηση καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη πρὸς Παντοκράτορα Κύριο, τὴν Κυρία Θεοτόκο καὶ τοὺς Ἁγίους. Ὁ πιστὸς ποὺ εὐχαριστεῖ καὶ παρακαλεῖ κάμπτοντας τὰ γόνατά του καὶ ψάλλοντας τοὺς Παρακλητικοὺς αὐτοὺς Κανόνες μὲ τὴν ὑπέροχη ὑμνογραφικὴ πλοκή, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν κλασσικὴ μελισματικὴ ἀπόδοσή τους ἐπισπᾶται τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ὁ Χριστός, ἡ Παναγία, οἱ Ἅγιοι εἰσακούοντας τὶς προσευχὲς τῶν πιστῶν ἐκπληρώνουν τὰ αἰτήματά τους. Ἔτσι δὲν ὠφελοῦνται μόνον οἱ Κρηῖτες ἀκροατὲς καὶ ἀναγνώστες τῶν Παρακλητικῶν Κανόνων, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν τὴ διάθεση καὶ τὸν πόθο

νὰ λατρεύουν τὸν Θεὸ καὶ νὰ ἐκφράζουν τὴν ἀγάπην τοὺς μὲ κάθε τρόπο πρὸς τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἡ Ἱερὰ Μεγίστη Μονὴ Βατοπαιδίου διατηρεῖ μὲ τὴν Κρήτη μακραίωνη σχέση. Αὐτὴ ἄρχισε τὸν 10ο αἰῶνα, ὅταν ὁ Ὅσιος Σάββας ὁ Βηματάρης ὁ Βατοπαιδινός, ποὺ αἰχμαλωτίστηκε ἀπὸ Ἀραβες ἐπιδρομεῖς τῆς Μονῆς καὶ μεταφέρθηκε στὴν Κρήτη, ὅπου ἔμεινε 70 χρόνια. Αὐτὸς τὸ 961, ὅταν ἐλευθερώθηκε τὸ νησὶ ἀπὸ τὸν τότε στρατηγὸ καὶ μετέπειτα αὐτοκράτορα καὶ ἅγιο μάρτυρα Νικηφόρο Φωκᾶ, ἐπέστρεψε στὴ Μονή μας. Ἐδῶ βρῆκε τὴν ἐφέστιο Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Βηματαρίσσης, μαζὶ μὲ τὸν Σταυρὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ τὴ λαμπάδα ποὺ ἀναβε ἄσβεστα κατὰ τὰ 70 χρόνια μέσα στὸ πηγάδι, ὅπου τὰ εἶχε κρύψει ὁ ἴδιος κατὰ τὴν ἐπιδρομὴ τῶν Ἀράβων.

Ἐξ ἄλλου ὁ Ἅγιος Σάββας ὁ διὰ Χριστὸν Σαλός, ὁ Βατοπαιδινός, ποὺ ἔζησε τὸν 14ο αἰῶνα, ἔμεινε γιὰ δύο χρόνια στὴν Κρήτη ἐπιτελώνοντας ὑπερφυσικοὺς ἀσκητικοὺς ἀγῶνες. Ἐπίσης ὁ Πέτρος Γραμματικὸς ἀπὸ τὴν Κυδωνία Χανίων, ἀκριβῶς μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως (29 Μαΐου 1453) μαζὶ μὲ πολλοὺς Κρηῖτες καπεταναίους κατάφερε νὰ διασωθεῖ μέσῳ τῆς Προποντίδος πρὸς τὸ Αἰγαῖο Πέλαγος καὶ κατέληξε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Βατοπαιδίου, ὅπου ἔγινε μοναχὸς μὲ τὸ ὄνομα Ἱερώνυμος καὶ ἔζησε ὡς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του.

Ἀργότερα κατὰ τὸν 16ο αἰῶνα, ὁ Βατοπαιδινὸς Ἱερομόναχος Λαυρέντιος Τζαγκαρόλος, υἱὸς τοῦ Βενετοῦ διοικητῆ τῆς Κρήτης, μετὰ ἀπὸ μακροχρόνια ἐγκαταβίωση στὸ Βατοπαίδι, ἐπέστρεψε στὴν Κρήτη καὶ ἀνασυγκρότησε τὸν μοναχισμὸ τῆς δυτικῆς περιοχῆς τῆς Μεγαλονήσου σύμφωνα μὲ τὰ ἀγιορειτικὰ πρότυπα. Ἐκεῖ ἵδρυσε τὶς Μονὲς τῆς Ἁγίας Τριάδος τῶν Τζαγκαρόλων στὸ Ἀκρωτήριο Μαλέχα καὶ τῆς Κυρίας τῶν Ἀγγέλων στὴ Γωνιὰ Κισάμου καὶ ἀνακαίνισε τὴν Ἱερὰ Μονὴ Γουβερνέτου.

Ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Πατελάρης ἀπὸ τὴν Ἀξὸ Μυλοποτάμου τῆς Κρήτης, ποὺ χρημάτισε δύο φορές γιὰ σύντομα χρονικὰ διαστήματα Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλε-

ως (1634 καὶ 1652), ἀνακαίνισε τὸ βατοπαιδινὸ Κελλὶ τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου στὶς Καρυές. Αὐτὸ ἐξελίχθηκε ἀργότερα ὡς Σκήτη τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Ὁ Ἅγιος Γεράσιμος ὁ Παλλαδάς ἀπὸ τὴ Σκιλλοῦ τῆς Πεδιάδος Κρήτης, Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, ἔζησε τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ βίου του στὴν Ἱ.Μ. Βατοπαιδίου ὡς βατοπαιδινὸς Μοναχός. Κοιμήθηκε τὸ 1714 στὴ Μονή, ὅπου φυλάσσεται καὶ ἡ χαριτόβρυτος κάρα του. Ἐπὶ πλέον στὸ Μοναχολόγιο τῆς Μονῆς μαρτυρεῖται πλῆθος Μοναχῶν ποὺ ἦσαν Κρηῖτες.

Ἐπὶ πλέον ἡ Ἱ.Μ. Μονὴ Βατοπαιδίου σχετίζεται μὲ τὴν Κρήτη μέσῳ τῆς Ἁγίας Ζώνης. Σύμφωνα μὲ τὰ ἀρχεῖα τῆς Μονῆς μας, ἡ πρώτη ἐπίσκεψη τῆς Ἁγίας Ζώνης στὴν Κρήτη ἐγίνε τὸν Ἰούνιο τοῦ 1820. Κατόπιν προσκλήσεως τῶν προεστώτων τοῦ Μεγάλου Κάστρου, δηλαδὴ τοῦ Ἡρακλείου, ἀπεστάλησαν ἀπὸ τὴν Ἱ.Μ. Μονὴ Βατοπαιδίου οἱ Ἱερομόναχοι Νεόφυτος καὶ Ἀμβρόσιος, ὁ Ἱεροδιάκονος Παρθένιος καὶ οἱ Μοναχοὶ Διονύσιος, Δωρόθεος καὶ Μακάριος στὴν Κρήτη, κομίζοντας τὴν Ἁγία Ζώνη, τεμάχιο Τιμίου Ξύλου καὶ τὴν κάρα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, προκειμένου νὰ ἐκδιωχθεῖ ἡ φοβερὴ ἐπιδημία τῆς πανούκλας, ἡ ὁποία μάστιζε τοὺς κατοίκους τοῦ νησιοῦ. Οἱ Βατοπαιδινοὶ Πατέρες, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ Ἡράκλειο ἔκαναν ἀγιασμοὺς σὲ ὅλη τὴ Μεγαλόνησο ὡς τὸ Πάσχα τοῦ 1821. Πολλοὶ κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, ποὺ ἦταν συγκεντρωμένοι στὸ κτίριο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως τοῦ Ἡρακλείου λόγῳ τῆς ἐκφυγῆς καταστάσεως τῆς Ἐπανάστασεως, θανατώθηκαν ἐκεῖ στὶς 22 Ἰουνίου 1821 μετὰ ἀπὸ ἔφοδο τῶν Τούρκων. Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν οἱ Ἱερομόναχοι Νεόφυτος καὶ Ἀμβρόσιος καὶ ὁ Μοναχὸς Μακάριος ἀπὸ τὸ Βατοπαίδι. Οἱ Τούρκοι συνέλαβαν ζωντανὸν τὸν Μοναχὸ Διονύσιο καὶ προσπάθησαν νὰ τὸν ἀλλαξοπιστήσουν· «τὸν ἐβίασαν νὰ τουρκίσῃ καὶ δὲν ἔστερξε». Μετὰ ἀπὸ πολλὰ βασανιστήρια τρύπησαν τὸ κεφάλι του μὲ πυρωμένη σούβλα καὶ τὸν κρέμασαν τὴν ἡμέρα τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας τοῦ 1822.

Τελικὰ ἡ Ἁγία Ζώνη ἔφθασε στὴ Σαντορίνη, ὅπου μετὰ

ἀπὸ μεγάλους κινδύνους καὶ κόπους ἐπέστρεψε στὴ Μονή μας, στὶς 2 Μαΐου 1831.

Θὰ ἔλεγε κάποιος ὅτι μετὰ ἀπὸ μία τέτοια περιπέτεια, ἡ Ἁγία Ζώνη δὲν θὰ ξαναπήγαινε στὴν Κρήτη. Ὅμως τὸν Μάρτιο τοῦ 1879 ἔγινε ἡ ἐπόμενη ἐπίσκεψη τῆς Ἁγίας Ζώνης στὴν Κρήτη. Ἀρχικὰ τὴν ὑποδέχτηκε μὲ πολλές τιμὲς ὁ Μητροπολίτης Κυδωνίας Γαβριήλ στὰ Χανιά. Ἐπειτα τὴν περιόδευσαν ὥς τὸν Σεπτέμβριο μὲ τέλεση ἀγιασμῶν σὲ ὅλη τὴν ὑπόλοιπη Κρήτη. Ἀλλὰ καὶ τὸν Μαῖο τοῦ 1888 προσκεκλημένη ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο Ρεθύμνης, ξαναπηγαίνει στὴν Κρήτη, ὅπου ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἐπαρχία Ρεθύμνης καὶ συνεχίζει σὲ ὅλο τὸ ὑπόλοιπο νησὶ τὶς λιτανεῖες καὶ τοὺς ἀγιασμούς. Τέλος, στὶς ἀρχὲς τοῦ αἰῶνα μας τὸ 2005, ἡ Ἁγία Ζώνη μεταφέρθηκε στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου, ὅπου πλῆθος κόσμου ἀπ' ὅλη τὴν Κρήτη συγκεντρώθηκε γιὰ νὰ τὴν προσκυνήσει. Ἦταν μία πρωτοφανὲς σύναξη κόσμου στὴν ὁποία ἐκδηλώθηκε καὶ ἡ χαριτόβρυτος ἐνέργεια τῆς Ἁγίας Ζώνης ἐπιτελώντας πολλὰ θαύματα.

Εὐχόμεθα ὅπως, ἡ ἔκδοση τῆς «Κρητικῆς Παρακλητικῆς», ποὺ ἐντάσσεται ἀρμονικὰ στὶς σχέσεις τῆς Κρήτης μὲ τὴν Ἱερὰ Μεγίστη Μονὴ Βατοπαιδίου, νὰ ἀποβεῖ γιὰ κάθε φιλότιμο ἀναγνώστη χρήσιμη ἀπὸ λατρευτικῆς ἀπόψεως, ἀλλὰ καὶ ἓνα πνευματικὸ ἐντρύφημα σὲ ὥρες προσωπικῆς. Στὸν δὲ κοπιάσαντα π. Χρυσόστομο εὐχόμεθα, ἡ καρδιά του νὰ εἶναι πάντοτε γεμάτη ἀπὸ τὴν παράκληση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σὲ κάθε χαρούμενη καὶ δύσκολη στιγμή τῆς ζωῆς του.

Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς
Μεγίστης Μονῆς Βατοπαιδίου

Γεώργιος Γεωργίου

Ο ΑΓΙΟΣ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΣ ΑΝΔΡΕΑΣ Ο ΕΝ ΚΡΙΣΕΙ

Ηταν γέννημα καὶ θρέμμα τοῦ Ἡρακλείου ὅπου καὶ ὡς Μοναχὸς ἀσκήτεψε. Ἐπὶ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου καὶ Εἰκονομάχου, πῆγε στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ καυτηρίασε μὲ θάρρος τὴν ἀσέβεια. Στὸ παλάτι τοῦ Ἀγίου Μάμαντος εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐλέγξει καὶ τὸν ἴδιο τὸν αὐτοκράτορα. Ἀφοῦ συνελήφθη, ὑπέστη πολλὰ καὶ φρικτὰ βασανιστήρια. Τέλος, δεμένο μὲ σχοινιά τὸν ἔσερναν στὴ γῆ. Στὴν ἀγορὰ τοῦ Βοὸς κάποιος παρὰς τοῦ ἔκοψε τὸ δεξιὸ πόδι καὶ ἔτσι ἐτελειώθη μαρτυρικῶς. Τὸ σῶμα του τὸ ἔρριψαν σὲ τόπο τῶν κακούργων ποὺ ὀνομαζόταν «Κρίσις». Τὴ νύχτα οἱ Εἰκονόφιλοι ἔθαψαν τὸ σῶμα του στὸν ἴδιο τόπο, ὅπου ἀργότερα ἔκτισαν Ναὸ πρὸς τιμὴν του. Μαρτύρησε τὸ 767 καὶ ἡ μνήμη του τελεῖται στὶς 17 Ὀκτωβρίου.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑ ΑΝΔΡΕΑΝ ΤΟΝ ΕΝ ΚΡΙΣΕΙ

Ποίημα Ἱεροδιακόνου Προδρόμου Ξενάκη τοῦ Κρητός.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον,
μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὰ ἐξῆς·

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Κρητονήσου πάνυ εὐκαρπον θρέμμα, * καὶ μονο-
τρόπων ἀρράγέστατε στῦλε, * μαρτυρικοῖς σου αἵμα-
σιν ἐπότισας καλῶς, * δένδρον τὸ τῆς πίστεως, * διαλύων
ἀξίως, * πλάνην τῆς αἵρέσεως, * πολεμούσης συντόνως, *
ὀσιομάρτυς θεῖε τοῦ Χριστοῦ, * πάτερ Ἀνδρέα, * πιστῶν
τὸ κραταίωμα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ὑ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, * τὰς δυναστείας σου λα-
λεῖν οἱ ἀνάξιοι. * Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύου-
σα, * τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; * Τίς δὲ
διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; * Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέ-
σποινα, ἐκ σοῦ, * σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παν-
τοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
«Ἀνδρέα ἐπάκουσον τῶν σὲ ὑμνούντων. Προ(δρόμου)».

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ανδρείως παλαίσας ὑπὲρ Χριστοῦ, * πίστιν τὴν ἁγίαν, *
διεφύλαξας θαυμαστῶς, * ἦν δίδου νῦν, πάτερ, σοῖς
ικέταις, * τοῖς περιπύστως ὑμνοῦσιν σὴν ἄθλησιν.

Νομίμως ἀθλήσας τὸν δυσμενῆ, * δράκοντα καθεῖλες, *
ἀγωγαῖς σου ἀσκητικαῖς, * παμμάκαρ Ἀνδρέα, διὸ
ῥύου, * πάσης ἐν βίῳ δυσώδους αἱρέσεως.

Διάσωσον, πάτερ, σαῖς προσευχαῖς, * νῆσον Κρήτην πᾶ-
σαν, * τῶν αἱρέσεων τῆς φθορᾶς, * φυλάττων ἐμψύ-
χους δὴ εἰκόνας, * ὥστερ ἀψύχους προθύμως ἐφύλαξας.

Θεοτοκίον.

Ροὰς μου δακρύων, Μῆτερ Θεοῦ, * πόθῳ ἐκβοῶ σοι, * μὴ
παρίδῃς, ἀλλὰ θερμῶς, * παράσχου γοργῶς παραμυ-
θίαν, * ἐν ταῖς τοῦ βίου πολλαῖς περιστάσεσιν.

Ῥδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Επλουτίσθης ἀξίως, * ἐν οὐρανοῖς χάριτος, * ὅσιε καὶ
μάρτυς Ἀνδρέα, * ὡς παριστάμενος, * ὅθεν, κραυγάζο-
μεν, * πλούτισον, πάτερ, συντόνως * τῶν προσκαλουμένων
σε * νοῦν καὶ διάνοιαν.

Απειλὰς τῶν τυράννων, * περιφανῶς ὤλεσας, * τοῖς
ἀσκητικοῖς σου ἀγῶσιν, * οἷς καὶ διέπρεπας, * θείοις
σου αἵμασι, * ὀσιομάρτυς Ἀνδρέα, * ὀρθοδόξου πίστεως *
στερρῶς ἐχόμενος.

Εὐφροσύνης, Ἀνδρέα, * ὑπὲρ Χριστοῦ δέδωκας, * ἀν-
δρειοπρεπῶς τὸν σὸν βίον, * αὐτοῦ ἐρώμενος, * διὸ
ἀξίωσον * τοὺς σὲ ὑμνοῦντας συντόνως, * θείου ὄντως
ἔρωτος * καὶ ἀγαπήσεως.

Θεοτοκίον.

Παμμακάριστε, δίδου, * μητροπρεπῶς ἔλεος, * ὅτι οὐχ
εὐρίσκω ταχεῖαν * πλήν σου βοήθειαν, * διὸ ἐπάκου-
σον * κὰν ταλαιπώρου φωνῆς μου, * Δέσποινα, βοήθει
μοι * ταῖς ἱκεσίαις σου.

Διάσωσον, * ἐκ πάσης πλάνης, Ἀνδρέα, τοὺς σοὺς ἱκέ-
τας, * τοὺς εὐλαβῶς αἰτουμένους τὴν σὴν ἀντίληψιν, *
δεόμενος ἀφειδῶς τοῦ Κυρίου.

Επίβλεπον, * ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, * ἐπὶ τὴν
ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, * καὶ ἴασαι τῆς
ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.
ᾠχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Ταχὺς ἀρωγὸς ὑπάρχεις εἰς βοήθειαν, * φωνὰς τῶν πι-
στῶν * γοργῶς, πάτερ, δεχόμενος, * διό, σπεύδομεν *
ἀξίως θεαίαις πρεσβείαις σου, * Ἀνδρέα, τῆς πίστεως δὴ
πρόμαχε.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Δ'πειλὴν τῆς αἰρέσεως, * τῶν εἰκονομάχων πᾶσαν κατέ-
βαλες, * ὅθεν, πίστιν τὴν ἀνόθευτον, * πᾶσι τοῖς προ-
στρέχουσὶ σοι δώρησαι.

Κρήτη πᾶσα, ἀγάλλεται, * μνήμην σου τελοῦσα, Ἀνδρέα
ἔνδοξε * καὶ βοῶσα ἀνακράζει σοι, * γῆν σὲ τὴν γεννή-
σασαν διάσωζε.

Οὔπλισμὸν ἐν τοῖς βέλεσιν, * τῶν ποικιλωνύμων, πάτερ,
τοῦ ὄφεως, * τοξευμάτων ἀντιδώρησαι, * τοῖς θερμῶς
καλοῦσιν εἰς βοήθειαν.

Θεοτοκίον.

Υμνωδαίαις προστρέχομεν, * πάντες καθ' ἡμέραν πρὸς
τὴν Πανάχραντον, * ἄλλην γὰρ αὐτῆς οὐκ ἔχομεν, * τα-
χινὴν ἐν θλίψεσιν βοήθειαν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ Α' ΤΟΜΟΥ

Πατριαρχική Ἐπιστολή.....	7
Πρόλογος τοῦ Καθηγουμένου.....	13
Εἰσαγωγικά.....	17
Προσέγγιση στή θεολογία τῶν Παρακλητικῶν Κανόνων.....	42
Ἑορτολόγιον τῶν ἐνταῦθα ὑμνολογούμενων Ἀγίων, σεπτῶν Εἰκόνων καὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων τῆς Κρήτης.....	51
Οἱ ἐνταῦθα ὑμνολογούμενοι Ἅγιοι, σεπταὶ Εἰκόνες καὶ Ἱερὰ Προσκυνήματα τῆς Κρήτης.....	58

Α' ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Εἰς τὴν Ἀγίαν καὶ πανακήρατον Ζώνην τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.....	67
---	----

Β' ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Ὁ Ἅγιος Πρωτοκορυφαῖος Ἀπόστολος Παῦλος, Ἰδρυτὴς τῆς Ἐκ- κλησίας τῆς Κρήτης.....	83
Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Τίτος Πρῶτος Ἐπίσκοπος Κρήτης.....	95
Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς.....	106
Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι· Ἀπολλῶς, Ἀρίσταρχος, Ἀρτεμᾶς καὶ Ζηνᾶς.....	118
Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Κάρπος.....	131

Γ' ΑΓΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν.....	145
Ὁ Ἅγιος Πινυτός, Ἐπίσκοπος Κνωσοῦ.....	156
Ὁ Ἅγιος Φίλιππος, Ἐπίσκοπος Γορτύνης-Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης.....	166
Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Κύριλλος, Ἐπίσκοπος Γορτύνης-Ἀρχιεπί- σκοπος Κρήτης.....	178
Κανὼν ἕτερος εἰς τὸν αὐτὸν Ἅγιον.....	188
Ὁ Ἅγιος Πέτρος ὁ «Νέος Ἱερομάρτυς», Ἐπίσκοπος Γορτύνης-Ἀρχι- επίσκοπος Κρήτης.....	197
Ὁ Ἅγιος Παῦλος ὁ Θαυματουργός, Ἐπίσκοπος Γορτύνης-Ἀρχιεπί- σκοπος Κρήτης.....	208

Ὁ Ἅγιος Μύρων ὁ Θαυματουργός, Ἐπίσκοπος Γορτύνης-Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης	219
Ὁ Ἅγιος Εὐμένιος, Ἐπίσκοπος Γορτύνης-Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης	231
Κανὼν ἕτερος εἰς τὸν αὐτὸν Ἅγιον	242
Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ Ὑμνογράφος, Ἐπίσκοπος Γορτύνης-Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης	251
Ὁ Ἅγιος Λεόντιος ὁ Β΄, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων	262
Ὁ Ἅγιος Ἀνθιμος ὁ Ὁμολογητὴς καὶ Ἱερομάρτυς, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Εὐρίπου-Πρόεδρος Κρήτης	275
Ὁ Ἅγιος Μελέτιος ὁ Πηγᾶς, Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας	289
Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Κύριλλος ὁ Λούκαρις, Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ εἴτα Κωνσταντινουπόλεως	300
Ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Πατελάρος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως	311
Ὁ Ἅγιος Γεράσιμος ὁ Παλλαδάς, Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας	322
Ὁ Ἅγιος Νέος Ἱερομάρτυς Μεθόδιος, Ἐπίσκοπος Λάμπης	333

Δ΄ ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Οἱ Ἅγιοι Δέκα Πρωτομάρτυρες τῆς Κρήτης, οἱ ἐν Γορτύνη	347
Κανὼν ἕτερος εἰς τοὺς αὐτοὺς Ἁγίους	358
Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόφιλος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ μαρτυρήσαντες	368
Οἱ Ἅγιοι Δώδεκα Κρητὲς Στρατιῶτες Μάρτυρες	378

Ε΄ ΑΓΙΩΝ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

Ὁ Ἅγιος Ὁσιομάρτυς Ἀνδρέας ὁ ἐν Κρίσει	391
Ὁ Ἅγιος Ὁσιομάρτυς Ἀνδρόνικος	402
Ὁ Ἅγιος Ὁσιομάρτυς Παῦλος	413
Ὁ Ἅγιος Νέος Ὁσιομάρτυς Ἰλαρίων	423
Ὁ Ἅγιος Νέος Ὁσιομάρτυς Γεδεὼν ὁ Καρακαλληνός	433
Ὁ Ἅγιος Νέος Ὁσιομάρτυς Διονύσιος, ὁ Βατοπαιδινὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ μαρτυρήσαντες Βατοπαιδινοὶ Νέοι Ὁσιομάρτυρες	443
Οἱ Ἅγιοι Δέκα & Ὀκτὼ Νέοι Ὁσιομάρτυρες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Γεωργίου Ἐπανωσήφη	453
Οἱ Ἅγιοι Ὁσιομάρτυρες Ἡσαΐας καὶ Ἱερεμίας	463